॥तैत्तिरीय ब्राह्मणम्॥

॥चतुर्थः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके चतुर्थः प्रपाठकः॥

ब्रह्मणे ब्राह्मणमालंभते। क्षुत्रायं राज्जन्यम्। मुरुद्धो वैश्यम्। तपंसे शूद्रम्। तमंसे तस्करम्। नारंकाय वीर्हणम्। पाप्मनें क्रीबम्। आक्रयायायोगूम्। कामाय पुश्र्श्वलूम्। अतिंकुष्टाय मागधम्॥१॥

गीतायं सूतम्। नृत्तायं शैलूषम्। धर्माय सभाचरम्। नृर्मायं रेभम्। निरेष्ठाये भीमलम्। हसाय कारिम्। आनुन्दायं स्त्रीष्खम्। प्रमुदं कुमारीपुत्रम्। मेधाये रथकारम्। धैर्याय तक्षाणम्॥२॥

श्रमांय कौलालम्। मायायै कार्मारम्। रूपायं मणिकारम्। शुभे वपम्। शर्व्याया इषुकारम्। हेत्यै धंन्वकारम्। कर्मणे ज्याकारम्। दिष्टायं रञ्जसर्गम्। मृत्येवे मृग्युम्। अन्तंकाय श्वनितम्॥३॥

सन्धर्ये जारम्। गेहायोपपतिम्। निर्ऋंत्ये परिवित्तम्। आर्त्ये परिविविदानम्। अराध्ये दिधिषूपतिम्। पवित्रांय भिषजम्। प्रज्ञानांय नक्षत्रदर्शम्। निष्कृत्ये पेशस्कारीम्। बलांयोपदाम्। वर्णायानूरुधम्॥४॥

नदीभ्यः पौञ्जिष्टम्। ऋक्षीकाँभ्यो नैषांदम्। पुरुष्व्याघ्रायं दुर्मदम्। प्रयुद्ध उन्मंत्तम्। गृन्धर्वाप्सराभ्यो ब्रात्यम्। सप्देवजनेभ्योऽप्रंतिपदम्। अवभ्यः कित्वम्। इर्यतांया अकितवम्। पिशाचेभ्यो बिदलकारम्। यातुधानेभ्यः कण्टककारम्॥५॥

उत्सादेभ्यः कुज्जम्। प्रमुदे वामनम्। द्वाभ्यः स्नामम्। स्वप्नायान्थम्। अधमीय बिधरम्। संज्ञानीय स्मरकारीम्। प्रकामोद्यायोपसदम्। आशिक्षायै प्रश्जिनम्। उपशिक्षायां अभिप्रश्जिनम्। मुर्यादाये प्रश्जिववाकम्॥६॥

ऋत्यैं स्तेनहृंदयम्। वैरंहत्याय् पिशुंनम्। विवित्त्यै क्ष्तारम्ं। औपंद्रष्टाय सङ्ग्रहीतारम्ं। बलायानुचरम्। भूम्ने पंरिष्कुन्दम्। प्रियायं प्रियवादिनम्ं। अरिष्ट्या अश्वसादम्। मेधांय वासः पल्पूलीम्। प्रकामायं रजियत्रीम्॥७॥

भायै दार्वाहारम्। प्रभायां आग्नेन्थम्। नार्कस्य पृष्ठायांभिषेक्तारम्। ब्रुध्नस्यं विष्ठपाय पात्रनिर्णेगम्। देवलोकायं पेशितारम्। मनुष्यलोकायं प्रकरितारम्। सर्वेभ्यो लोकभ्यं उपसेक्तारम्। अवंत्ये वधायोपमन्थितारम्। सुवर्गायं लोकायं भागदुघम्। वर्षिष्ठाय नाकांय परिवेष्टारम्॥८॥

अर्मैभ्यो हस्तिपम्। जुवायाँश्वपम्। पुष्टौं गोपालम्।

तेजंसेऽजपालम्। वीर्यायाविपालम्। इरायै कीनाशम्। कीलालाय सुराकारम्। भुद्रायं गृहुपम्। श्रेयंसे वित्तुधम्। अध्यक्षायानुक्षत्तारम्॥९॥

मन्यवेऽयस्तापम्। क्रोधांय निस्रम्। शोकांयाभिस्रम्। उत्कृलविकूलाभ्यांत्रिस्थिनम्। योगांय योक्तारम्। क्षेमांय विमोक्तारम्। वर्पंषे मानस्कृतम्। शीलांयाञ्जनीकारम्। निर्ऋत्यै कोशकारीम्। यमायासूम्॥१०॥

यम्ये यम्सूम्। अथंर्वभ्योऽवंतोकाम्। संवृत्स्रायं पर्यारिणींम्। परिवृत्स्रायाविजाताम्। इदावृत्स्रायाप्यस्कद्वंरीम्। इद्वृत्स्रायातीत्वंवरीम्। वृत्स्राय विजेर्जराम्। सर्वृन्त्स्राय पतिक्रीम्। वनाय वनपम्। अन्यतोरण्याय दावपम्॥११॥

सरोभ्यो धैवरम्। वेशंन्ताभ्यो दाशम्ँ। उपस्थावंरीभ्यो बैन्दम्ँ। नुङ्गुलाभ्यः शौष्कलम्। पार्याय कैवर्तम्। अवार्याय मार्गारम्। तीर्थेभ्यं आन्दम्। विषंमभ्यो मैनालम्। स्वनेभ्यः पर्णकम्। गृहाभ्यः किरातम्। सानुभ्यो जम्भंकम्। पर्वतेभ्यः किम्पूरुषम्॥१२॥

प्रतिश्रुत्कांया ऋतुलम्। घोषांय भृषम्। अन्तांय बहुवादिनम्। अनुन्ताय मूकम्। महंसे वीणावादम्। क्रोशांय तूणवध्मम्। आक्रन्दायं दुन्दुभ्याघातम्। अवरुस्परायं शङ्ख्ध्मम्। ऋभुभ्योजिनसन्धायम्। साध्येभ्यंश्चर्म्मणम्॥१३॥ बीभृत्सायै पौल्कसम्। भूत्यै जागर्णम्। अभूत्यै स्वप्नम्। तुलायै वाणिजम्। वर्णाय हिरण्यकारम्। विश्वैभ्यो देवेभ्यः सिध्मलम्। पृश्चाद्दोषायं ग्लावम्। ऋत्यै जनवादिनम्। व्यृद्धा अपगुल्भम्। सुर्श्वरायं प्रच्छिदम्॥१४॥

हसाय पुङ्श्चलूमा लंभते। वीणावादङ्गणंकङ्गीतायं। यादंसे शाबुल्याम्। नुर्मायं भद्रवृतीम्। तूण्वध्मङ्गांमण्यं पाणिसङ्घातन्नृत्तायं। मोदांयानुक्रोशंकम्। आन्नन्दायं तलवम्॥१५॥

अक्षराजार्य कित्वम्। कृतार्य सभाविनम्। त्रेतांया आदिनवदुर्शम्। द्वापुरायं बिहुः सदम्। कलंये सभास्थाणुम्। दुष्कृतायं चरकांचार्यम्। अध्वंने ब्रह्मचारिणम्। पिशाचेभ्यंः सैलुगम्। पिपासायें गोव्यच्छम्। निर्ऋत्ये गोघातम्। क्षुधे गोविकर्तम्। क्षुत्तृष्णाभ्यान्तम्। यो गां विकृन्तंन्तं मार्सं भिक्षंमाण उपतिष्ठते॥१६॥

भूम्यै पीठसर्पिणमा लंभते। अग्नयेऽ५ंस्लम्। वायवें चाण्डालम्। अन्तरिक्षाय व॰शनुर्तिनम्। दिवे खंलतिम्। सूर्याय हर्यक्षम्। चन्द्रमंसे मिर्मिरम्। नक्षेत्रेभ्यः किलासम्। अहें शुक्लं पिंङ्गलम्। रात्रियै कृष्णं पिंङ्गक्षम्॥१७॥

वाचे पुरुषमा लेभते। प्राणमंपानळ्याँनमुंदान संमानन्तान् वायवै। सूर्याय चक्षुरा लेभते। मनश्चन्द्रमंसे। दिग्भ्यः श्रोत्रम्। प्रजापंतये पुरुषम्॥१८॥
अथैतानरूपेभ्यः आलंभते। अतिहस्वमितदीर्घम्।
अतिकृशमत्यर्भसलम्। अतिशुक्रमितिकृष्णम्। अतिश्रक्षण्मितिलोमशम्। अतिकिरिट्मितदन्तुरम्। अतिमिर्मिर्मितिमेषिम्।
आशायै जामिम्। प्रतीक्षायै कुमारीम्॥१९॥

ब्रह्मणे गीताय श्रमांय सन्धर्ये नदीभ्यं उत्सादेभ्य ऋत्यै भाया अर्मैभ्यो मृन्यवे युम्यै दशंदश् सरोभ्यो द्वादंश प्रतिश्रुत्कांयै बीभृत्सायै दशंदश् हसांय सप्ताक्षंगुजाय त्रयोदश् भूम्यै दशं वाचे षडथ नवैकान्नविश्वातः॥१९॥ ब्रह्मणे युम्यै नवंदश॥१९॥ ब्रह्मणे कुमारीम्॥

हरिः ओम्॥ ॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके चतुर्थः प्रपाठकः समाप्तः॥

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/